

Службени лист СРЈ - Међународни уговори", број 4/91

На основу члана 315. тачка 3. Устава Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, Председништво Социјалистичке Федеративне Републике Југославије издаје

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О РАТИФИКАЦИЈИ ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О НАДЗОРУ УСЛОВНО ОСУЂЕНИХ ИЛИ УСЛОВНО ОСЛОБОЂЕНИХ ЛИЦА, СА ПРИЛОГОМ

Проглашава се Закон о ратификацији Европске конвенције о надзору условно осуђених или условно ослобођених лица, са Прилогом, који је усвојила Скупштина СФРЈ, на седници Већа република и покрајина од 18. децембра 1990. године и на седници Савезног већа од 21. фебруара 1991. године.

П бр. 1310

21. фебруара 1991. године

Београд

Председник Председништва СФРЈ,

др Борисав Јовић, с. р.

Потпредседник

Скупштине СФРЈ,

Ирфан Ајановић, с. р.

ЗАКОН

О РАТИФИКАЦИЈИ ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О НАДЗОРУ УСЛОВНО ОСУЂЕНИХ ИЛИ УСЛОВНО ОСЛОБОЂЕНИХ ЛИЦА, СА ПРИЛОГОМ

Члан 1.

Ратификује се Европска конвенција о надзору условно осуђених или условно ослобођених лица, са Прилогом, усвојена у Стразбуру 30. новембра 1984. године, у оригиналу на француском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Конвенције, са Прилогом, у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српскохрватском језику гласи:

ЕВРОПСКА КОНВЕНЦИЈА
О НАДЗОРУ УСЛОВНО ОСУЂЕНИХ ИЛИ УСЛОВНО
ОСЛОБОЂЕНИХ ЛИЦА

УВОД

Државе чланице Савета Европе потписнице ове конвенције,

Сматрајући да је циљ Савета Европе да оствари тешње повезивање између својих чланова,

Потврђујући своју вољу да сарађују у борби против криминалитета,

Сматрајући да ради тога треба да, за сваку одлуку коју донесе неко од њих, обезбеде на територији других, с једне стране, ресоцијализацију условно осуђених или условно ослобођених делинквената а, с друге стране, извршење казне у случају када нису задовољени прописани услови,

Договориле су се о следећем:

Део И

Основна начела

Члан 1.

1. Стране уговорнице се обавезују да пружају једна другој, у складу са следећим одредбама, међусобну помоћ неопходну за ресоцијализацију делинквената из члана. 2. Ова помоћ се састоји у надзору делинквената који се обавља, с једне стране, мерама које могу да подстакну промену у њиховом понашању и њихову ресоцијализацију а, с друге стране, контролом њиховог понашања ради омогућавања, ако треба, било изрицања казне или њеног извршења.

2. Стране уговорнице ће извршити, у складу са следећим одредбама, казну или меру безбедности лишења слободе која је изречена против делинквента, а чија је примена била обустављена.

Члан 2.

1. У смислу ове конвенције, израз "делинквент" означава свако лице против кога је, на територији једне од страна уговорница, донесена:

(а) судска одлука којом се оглашава кривим са условним обустављањем изрицања казне;

(б) казна лишења слободе, условно изречена или чије је извршење условно обустављено, у целини или делимично, било у тренутку изрицања казне или касније.

2. У следећим члановима израз "пресуда" односи се на одлуке које су донесене како на основу става (а) тако и на основу става (б) наведеног параграфа 1.

Члан 3.

Одлуке наведене у члану 2. треба да буду коначне и извршне.

Члан 4.

Кривично дело због кога се подноси захтев из члана 5. треба да буде кажњиво и према закону државе молиље и према закону замољене државе.

Члан 5.

1. Држава која је изрекла пресуду може да затражи од државе на чијој се територији делинквент настанио:

(а) да обезбеди само надзор у складу са делом ИИ;

(б) да обезбеди надзор и да евентуално приступи извршењу у складу са делом ИИ и ИИИ;

(ц) да обезбеди пуну примену пресуде у складу са одредбама дела ИВ.

2. Замољена држава треба да, под условима које предвиђа ова конвенција, удовољи овом захтеву.

3. Ако је држава молиља поднела један од захтева из наведеног параграфа 1. и ако је по мишљењу замољене државе боље, у посебним случајевима, да користи једну од других могућности које су предвиђене у овом параграфу, замољена држава може да одбије да удовољи овом захтеву изражавајући своју спремност да удовољи неком другом захтеву који ће навести.

Члан 6.

На захтев државе која је изрекла пресуду, надзор, извршење или потпуну примену из претходног члана обезбеђује држава на чијој се територији делинквент настанио.

Члан 7.

1. Надзор, извршење или потпуна примена ће се одбити:

(а) ако су, по мишљењу замољене државе, такви да могу да угрозе њен суверенитет, безбедност, основна начела њеног јавног поретка или неке друге њене суштинске интересе;

(б) ако се пресуда на коју се односи захтев из члана 5. заснива на делима која су правоснажно осуђена у замољеној држави;

(ц) ако је, по оцени замољене државе, дело због кога је изречена пресуда политичко-кривично дело или дело повезано са таквим кривичним делом или дело које се састоји само у повреди војних дужности;

(д) ако је, према закону државе молиље или замољене државе, дошло до застаревања казне;

(е) ако је починилац кривичног дела амнестиран или помилован у држави молиљи или у замољеној држави.

2. Надзор, извршење или потпуна примена могу да се одбију:

(а) ако су надлежни органи замољене државе одлучили да не покрећу кривично гоњење или да обуставе кривично гоњење у погледу истих дела;

(б) ако је против дела због којих је поднесен захтев покренуто кривично гоњење у замољеној држави;

(ц) ако је пресуда на коју се односи захтев изречена у одсуству;

(д) ако замољена држава сматра да пресуда која јој је изнесена није у складу са начелима која владају у примени њеног кривичног закона, пре свега, ако због година старости, починилац кривичног дела не би могао да буде осуђен у замољеној држави.

3. У погледу фискалних кривичних дела, до надзора или извршења долази у условима које ова конвенција предвиђа само ако је тако одлучено између страна уговорница за свако кривично дело или врсту кривичних дела.

Члан 8.

У мери у којој је то потребно, држава молиља и замољена држава међусобно се обавештавају о свакој околности која може да угрози извршење мера надзора на територији замољене државе или извршење пресуде у тој држави.

Члан 9.

Замољена држава без одлагања обавештава државу о свакој одлуци поводом њеног захтева.

Свако потпуно или делимично одбијање замољена држава ће образложити.

Део III

О надзору

Члан 10.

Држава молиља обавештава замољену државу о условима којима подлеже делинквент и, ако треба, о мерама надзора којих треба да се придржава за време проверавања.

Члан 11.

1. Замољена страна удовољава захтеву државе молиље и, ако је потребно, прилагођава своје законодавству прописане мере надзора.

2. Ни у ком случају мере надзора које примењује замољена држава не могу да, по својој природи и свом трајању, буду строже од мера које је прописала држава молиља.

Члан 12.

Када замољена држава прихвати да обезбеди надзор, поступиће на следећи начин:

- 1) обавестиће одмах државу молиљу о пријему на који је наишао њен захтев;
- 2) ступиће у контакт са органима или телима који су, на њеној територији, овлашћени да врше надзор и помажу делинквенте;
- 3) обавестиће државу молиљу о свим мерама које су донесене и о њиховом спровођењу.

Члан 13.

У случају да је заинтересовано лице изложено опозиву одлуке о условном обустављању из члана 2, било због кривичног гоњења или казне за ново кривично дело, било због непридржавања прописаних услова, замољена држава по службеној дужности и без одлагања шаље неопходна обавештења држави молиљи.

Члан 14.

Одмах по истеку трајања надзора, на захтев државе молиље, замољена држава јој доставља сва неопходна обавештења.

Члан 15.

Само је држава молиља надлежна да оцени, имајући у виду обавештења и мишљења која је доставила замољена држава, да ли је делинквент задовољио или није задовољио прописане услове и да на основу такве оцене предузме даље кораке које предвиђа њено законодавство.

Обавештава замољену државу о својој одлуци.

Део ИИИ

О извршењу пресуда

Члан 16.

После опозива условног обустављања пресуде од стране државе молиље, а на захтев те државе, замољена држава биће надлежна за извршење пресуде.

Члан 17.

До извршења долази, у складу са применом закона замољене државе, после провере веродостојности захтева за извршење и његове сагласности са условима које утврђује ова конвенција.

Члан 18.

Замољена држава благовремено упућује држави молиљи документ којим се потврђује извршење казне.

Члан 19.

Замољена држава ће заменити, ако треба, казну изречену у држави молиљи казном или мером коју предвиђа њен сопствени закон за слично кривично дело. Ова казна или мера ће по својој природи одговарати, што је могуће више, казни која је изречена у одлуци која треба да се изврши. Она не може да пређе максималну казну коју предвиђа закон замољене државе, нити да по својој природи или трајању поштри казну која је изречена у држави молиљи.

Члан 20.

Држава молиља више не може да предузме ниједну затражену меру извршења, осим ако је обавештена о одбијању или немогућности извршења од стране замољене државе.

Члан 21.

Замољена држава биће надлежна за условно ослобађање. Право помиловања може да врши и држава молиља и замољена држава.

Део ИВ

Уступање права у корист замољене државе

Члан 22.

Држава молиља доставља замољеној држави пресуду чије извршење тражи у потпуности.

Члан 23.

1. Замољена држава ће прилагодити изречену казну или меру свом кривичном законодавству као да је казна била изречена за исто кривично дело извршено на њеној територији.

2. Казна прописана у замољеној држави не може да буде строжа од казне коју је изрекла држава молиља.

Члан 24.

Замољена држава обезбеђује пуну примену овако прилагођене пресуде, као да је реч о пресуди коју су изrekli њени судови.

Члан 25.

Прихватање од стране замољене државе захтева изложеног у складу са делом ИВ гаси право на извршење пресуде у држави молиљи.

Део В

Заједничке одредбе

Члан 26.

1. Сваки захтев предвиђен у члану 5. саставља се у писменој форми. У њему се наводи:

(а) назив органа од кога потиче захтев;

(б) предмет захтева;

(ц) идентитет делинквента и место пребивалишта у замољеној држави.

2. Уз захтев за надзор прилаже се оригинал или оверен препис одлуке која садржи разлоге због којих се тражи надзор и одлука у којој се прописују мере којима подлеже делинквент. Треба да потврди извршни карактер одлуке и мера надзора које су наређене. У њему се прецизирају, што је могуће више, околности кривичног дела због кога је донесена одлука о надзору, време и место извршења кривичног дела, његова правна квалификација и, ако треба, трајање казне која треба да се издржи. Захтев садржи сва обавештења о природи и трајању мера надзора чија се примена тражи, укључујући и позивање на законске одредбе које се примењују уз неопходне податке о личности делинквента и његовом понашању у држави молиљи пре и после изрицања одлуке о надзору.

3. Уз захтев за извршење прилаже се оригинал или оверен препис одлуке којом се констатује опозивање условног обустављања казне или њеног извршења, као и одлука о прописаној казни. Извршни карактер ове две одлуке потврђује се у формама које прописује закон државе која их је донела.

Ако је одлука која треба да се изврши заменила неку ранију одлуку и не садржи опис дела, приложиће се оверени препис одлуке која садржи тај опис.

4. Уз захтев за потпуну примену казне прилажу се документа из наведеног параграфа 2.

Члан 27.

1. Захтев упућује министарство правде државе молиље министарству правде замољене државе. Одговор се доставља истим путем.

2. Сва саопштења неопходна ради примене ове конвенције размењују се или путем који је назначен у параграфу 1. овог члана или непосредно између органа страна уговорница.

3. У хитним случајевима, саопштења из параграфа 2. овог члана могу да се достављају посредством Међународне организације криминалистичке полиције (Интерпол).

4. Свака страна уговорница може, у изјави упућеној генералном секретару Савета Европе, да обавести о својој намери да одступи од правила за достављање који су наведени у параграфима 1. и 2. овог члана.

Члан 28.

Ако замољена држава сматра да су обавештења која је доставила држава молиља недовољна како би могла да примени ову конвенцију, она тражи додатна обавештења. Може да утврди рок за добијање ових обавештења.

Члан 29.

1. Са изузетком одредаба из параграфа 2. овог члана, не тражи се превод захтева и прилога, као ни свих других докумената који се односе на примену ове конвенције.

2. Свака страна уговорница може, у тренутку потписивања или депоновања свог инструмента о ратификацији, прихватању или приступању, у изјави упућеној генералном секретару Савета Европе, да задржи право да тражи да јој се уз захтев и прилоге достави или превод на њен језик или превод на било који од званичних језика Савета Европе или на један од ових језика које ће назначити. Друге стране уговорнице могу да користе право реципроцитета.

3. Овај члан не дира у одредбе које се односе на превођење захтева и прилога који су садржани у важећим споразумима или аранжманима или до којих треба да дође између две или више страна уговорница.

Члан 30.

Списи и документа која се достављају у складу са применом ове конвенције ослобођени су сваке формалности легализације.

Члан 31.

Замољена држава је овлашћена да наплати, на захтев државе молиље, трошкове кривичног гоњења и суђења у тој држави.

Ако приступи тој наплати, држави молиљи мора да надокнади само награде вештацима које је наплатила.

Члан 32.

Трошкови надзора и извршења у замољеној држави се неће рефундирати.

Део VI

Завршне одредбе

Члан 33.

Ова конвенција не дира у полицијске прописе који се односе на странце.

Члан 34.

1. Ова конвенција је отворена за потписивање државама чланицама Савета Европе. Она ће бити ратификована или прихваћена. Инструменти о ратификацији и прихватању биће депоновани код генералног секретара Савета Европе.
2. Конвенција ће ступити на снагу по истеку три месеца од дана депоновања трећег инструмента о ратификацији или прихватању.
3. Она ће ступити на снагу у погледу сваке државе потписнице која је буде ратификовала или прихватила после истека три месеца од дана депоновања њеног инструмента о ратификацији или прихватању.

Члан 35.

1. После ступања на снагу ове конвенције, Комитет министара Савета Европе може да позове сваку државу која није члан Савета да приступи овој конвенцији.
2. Приступање ће се обабити депоновањем, код генералног секретара Савета Европе, инструмента о приступању који ће ступити на снагу после истека три месеца од дана његовог депоновања.

Члан 36.

1. Свака страна уговорница може, у тренутку потписивања или депоновања свог инструмента о ратификацији, прихватању или приступању, да одреди територију или територије на које ће се примењивати ова конвенција.

2. Свака страна уговорница може, у тренутку депоновања свог инструмента о ратификацији, прихватању или приступању или у сваком другом тренутку касније, изјавом упућеном генералном секретару Савета Европе, да прошири примену ове конвенције на сваку другу територију назначену у изјави, а чије међународне односе води или за које је овлашћена да уговара.

3. Свака изјава дата на основу претходног параграфа може да се повуче у погледу сваке територије која је назначена у изјави, под условима који су предвиђени у члану 39. ове конвенције.

Члан 37.

1. Ова конвенција не дира у обавезе садржане у одредбама сваке друге међународне конвенције билатералног или мултилатералног карактера која, између две или више страна уговорница, регулише или ће регулисати издавање или друге облике међусобног пружања помоћи у кривичним стварима.

2. Стране уговорнице могу закључивати између себе билатералне или мултилатералне споразуме који се односе на питања регулисања овом конвенцијом само како би допуниле њене одредбе или олакшале примену начела која су у њој садржана.

3. Међутим, ако су две или више страна уговорница утврдиле или би утврдиле своје односе на основу јединственог законодавства или посебног режима, оне ће моћи да регулишу своје заједничке односе у тој области полазећи искључиво од ових система без обзира на одредбе ове конвенције.

Стране уговорнице које би из својих заједничких односа искључиле примену ове конвенције, у складу са одредбама овог параграфа, упутиће у том циљу саопштење генералном секретару Савета Европе.

Члан 38.

1. Свака страна уговорница може, у тренутку потписивања или депоновања свог инструмента о ратификацији, прихватању или приступању, да изјави да користи једну или више резерви које се налазе у прилогу ове конвенције.

2. Свака страна уговорница може да повуче у потпуности или делимично резерву изражену на основу претходног параграфа, изјавом упућеном генералном секретару Савета Европе, а која ће ступити на снагу на дан његовог пријема.

3. Страна уговорница која је изразила резерву у погледу неке одредбе из ове конвенције не може да тражи њену примену од друге стране, међутим, она може, ако је резерва делимична или условна, да тражи примену ове одредбе у мери у којој ју је она прихватила.

4. Свака страна уговорница може у тренутку потписивања ове конвенције или депоновања свог инструмента о ратификацији, прихватању или приступању, да саопшти генералном секретару Савета Европе да сматра ратификацију, прихватање или приступање као своју обавезу, у складу са међународним

правом, да у свом интерном поретку предузме све неопходне мере за спровођење ове конвенције.

Члан 39.

1. Ова конвенција остаје на снази у неограниченом трајању.
2. Свака страна уговорница може, у погледу ње саме, да откаже ову конвенцију упућивањем саопштења генералном секретару Савета Европе.
3. Отказивање ће ступити на снагу после истека шест месеци од дана пријема саопштења од стране генералног секретара Савета Европе.

Члан 40.

Генерални секретар Савета Европе саопштиће државама чланицама Савета Европе и свакој држави која је приступила овој конвенцији:

- (а) свако потписивање;
- (б) депоновање инструмента о ратификацији, прихватању или приступању;
- (ц) сваки датум ступања на снагу ове конвенције у складу са њеним чланом 34;
- (д) пријем сваког саопштења или изјаве у складу са применом параграфа 4. члана 27, параграфа 2. члана 29, параграфа 3. члана 37. и параграфа 4. члана 38;
- (е) пријем сваке изјаве у складу са одредбама параграфа 2. и 3. члана 36;
- (ф) сваку резерву изражену у складу са применом одредаба параграфа 1. члана 38;
- (г) повлачење сваке резерве до кога је дошло у складу са одредбама параграфа 2. члана 38;
- (х) пријем сваког саопштења у складу са применом одредаба члана 39. и датум када отказивање ступа на снагу.

Потврђујући наведено, потписници за то прописно овлашћени, потписали су ову конвенцију.

Рађено у Стразбуру 30. новембра 1964. године на француском и енглеском језику, с тим што су оба текста веродостојна, у само једном примерку који ће бити депонован у архив Савета Европе. Генерални секретар Савета Европе ће доставити један његов оверени препис свакој држави потписници ове конвенције и свакој држави која јој је приступила.

Прилог

Свака од страна уговорница може да изјави да задржава право да обавести:

(1) да не прихвата одредбе Конвенције које се односе на извршење пресуде или на њихову потпуну примену;

(2) да прихвата само неке од ових одредби;

(3) да не прихвата одредбе параграфа 2. члана 37.

РЕЗЕРВЕ И ИЗЈАВЕ

Аустрија

Изјаве и резерва садржане у ратификационом инструменту депонованом 1. априла 1980. године.

Изјаве

Члан 7. тачка 3.

За прекршаје којима се крше прописи који се односе на порезе, таксе, дажбине, монополе и девизе или прописи о извозу, увозу, транзиту и контингентирању робе (порески прекршаји), Аустрија ће вршити надзор само у складу са условима предвиђеним чланом 7. тачка 3.

Члан 29. тачка 2.

Без штете по одредбе из члана 29. тачка 3, уз захтеве и приложене документе који нису сачињени на немачком, француском или енглеском језику мора бити приложен превод на један од поменутих језика.

Резерва

Аустрија не прихвата одредбу ове конвенције која се односи на извршење пресуда (Део ИИИ) или на њихову пуну примену (Део ИВ).

Белгија

Резерве и изјава саопштења приликом депоновања ратификационог инструмента 21. септембра 1970. године.

Резерве

Члан 7.

Влада Краљевине Белгије изјављује да се неће одобрити потпуна примена ако је лице на које се односи одлука правоснажно осуђено за исто дело од стране надлежних органа треће државе и ако, након пресуде, осуђено лице издржава казну или је већ издржало или је ослобођено издржавања казне.

Део ИИИ - Влада Краљевине Белгије не прихвата одредбе Дела ИИИ.

Члан 37. тачка 2.

Због посебног режима између земаља Бенелукса, Влада Краљевине Белгије не прихвата одредбе из тачке 2. члана 37.

Изјаве

Члан 7. тачка 2(ц)

Влада Краљевине Белгије изјављује да се одредбе Дела ИИ и Дела ИВ неће примењивати на пресуде изречене у одсуству.

Француска

Резерва садржана у писму Министарства иностраних послова Француске од 7. јануара 1965, евидентирана у Генералном секретаријату 8. јануара 1965, а потврђена у инструменту о одобравању депонованом 16. септембра 1968. године.

Влада Републике Француске потврђује да користи резерву предвиђену у члану 38. тачка 1. Конвенције о њеном прилогу, којом се омогућава неприхватање Дела ИИИ у целини (о извршењу казне) и Дела ИВ (о уступању у корист замољене државе).

Италија

Резерва (1) садржана у писму сталног представника Италије од 28. јуна 1965, евидентирана у Генералном секретаријату 30. јуна 1965. године.

Италијанска влада, користећи одредбе члана 38. тачка 1. и Прилог бр. 1, изјављује да Италија не прихвата одредбе Конвенције које се односе на извршење пресуда (Део ИИИ) или њихову пуну примену (Део ИВ)

Изјава садржана у писму сталног представника Италије од 28. јуна 1965, евидентирана у Генералном секретаријату 30. јуна 1965. и потврђена приликом депоновања ратификационог инструмента 21. маја 1975. године.

Осим тога, у тренутку потписивања и у складу са одредбама предвиђеним у члану 29. тачка 2. Конвенције, Италијанска влада изјављује да задржава право да тражи да јој се уз захтеве и прилоге достави превод на француски језик.

---

(1) Резерва је повучена приликом депоновања ратификованог инструмента 21. маја 1975. године.

Луксембург

Резерве и изјаве саопштене приликом депоновања ратификационог инструмента 22. септембра 1976. године.

Користећи право предвиђено у члану 38. тачка 1. Конвенције и њеном прилогу, Влада Великог Војводства Луксембурга:

- (1) изјављује да потпуна примена неће бити одобрена ако је лице на које се одлука односи правоснажно осуђено за исто дело од стране надлежних органа неке треће државе и ако, након пресуде, осуђено лице издржава казну, већ је издржало или је ослобођено издржавања казне (члан 7);
- (2) изјављује да се одредбе из Дела ИИ и Дела ИВ неће примењивати на пресуде изречене у одсуству (члан 7. тачка 2 (ц));
- (3) не прихвата одредбе Дела ИИИ;
- (4) не прихвата одредбе члана 37. тачке 2.

Користећи право садржано у тачки 2. члана 29. Влада Великог Војводства Луксембурга тражи да захтеви и прилози буду сачињени на француском, немачком или енглеском или преведени на један од тих језика.

Холандија

Изјава и резерве садржани у инструменту о прихватању депонованом 30. септембра 1987. године.

Краљевина Холандија прихвата Конвенцију, заједно са Прилогом, за Краљевину у Европи. Тако прихваћене одредбе биће поштоване уз следеће резерве, сходно одредбама тачке 1. члана 38. Конвенције:

- (а) Краљевина Холандија изјављује да, у вези са чланом 7. Конвенције, пуна примена неће бити одобрена ако је лице на које се одлука односи предмет правоснажне пресуде изречене за исто дело од стране надлежних органа неке треће државе и ако, у случају да је за то дело осуђено, издржава, већ је издржало или је ослобођено издржавања казне;
- (б) Краљевина Холандија не прихвата одредбе Дела ИИИ Конвенције;
- (ц) Пошто међу земљама Бенелукса постоји један посебан режим, Краљевина Холандија не прихвата одредбе тачке 2. члана 37. Конвенције:

Изјаве саопштене приликом депоновања ратификационог инструмента 30. септембра 1987. године.

1. У вези са чланом 7. тачка 2 (ц) Конвенције, одредбе Дела ИИ и Дела ИВ Конвенције неће се примењивати на пресуде изречене у одсуству.

2. У вези са чланом 29. тачка 2. Конвенције, Краљевина Холандија захтева превод на холандски, француски, енглески или немачки сваког документа који не би био сачињен на неком од ова четири језика.

Шведска

Резерва садржана у ратификационом инструменту депонованом 27. фебруара 1979. године.

Шведска не одобрава Део ИИИ Конвенције (о извршењу казне).

Изјаве садржане у писму Министарства иностраних послова Шведске од 12. фебруара 1979. урученом генералном секретару приликом депоновања ратификационог инструмента 27. фебруара 1979. године.

У складу са чланом 27. тачка 4, Министарство иностраних послова ће упућивати или примати захтеве и друга саопштења.

Шведска задржава право да затражи да јој се уз захтеве и приложена документа, ако нису сачињени на данском, норвешком или шведском језику, достави превод на шведски или енглески (члан 29. тачка 2).

У односима између Шведске, с једне стране, и Данске, Финске, Исланда или Норвешке, с друге стране, Конвенција ће се примењивати само на сарадњу која у овим земљама није већ регулисана једнообразним законима (члан 37. тачка 3).

Члан 3.

Приликом предаје ратификационог инструмента о приступању, Социјалистичка Федеративна Република Југославија ће генералном секретару Савета Европе дати следеће изјаве:

- 1) Социјалистичка Федеративна Република Југославија изјављује да ће делинквентом, у смислу члана 2. параграф 1. под (б) Конвенције, сматрати и лице које се налази на издржавању казне затвора, а условно је отпуштено са издржавања казне;
- 2) Социјалистичка Федеративна Република Југославија ће, у смислу члана 29. параграф 1. Конвенције, подносити захтеве и предлоге при спровођењу Конвенције на једном од језика народа који су у употреби у земљи.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном листу СФРЈ" - Међународни уговори.